

1. Éb - redj, bi - zony - ság - té - vő Lé - lek! Si - on fa -
Kik bát - ran szólnak, s harc - ra ké - szek, Ha éj bo -

lá - ra ő - rök áll - ja - nak, Hí - vá - suk zengjen messze
rul le, vagy ha kél a nap!

szér - te szét, Az Úr - hoz gyűjtve né - pek se - re - gét!

Gy.B.

2. Ó! bárha lángod fellobogna, / S ébredne föl sok nemzet
fényinél, / Ó! bár sok szolga sarlót fogva / Aratna, mígnem el -
közelg az éj! / Urunk e roppant ért vetésre nézz: / A munka sok,
a munkás oly kevés!

3. Küldd útra hírnökid csapatját, / És adj erőt onnan felül
nekik, / Hogy igédnek készítve útját, / Hozzád vezessék a föld né -
peit. / Országod jöjjön el minél előbb, / Hirdetve szent neved di -
cséretét!

4. Ó! Uram, haragod ne sújtsón, / Hisz por és hamu vagyok én
csupán; / Az áldás - eső tőled hulljon, / Szent bölcsességed fényét
áraszd rám. / Hogy sirni tudjak mások nyomorán, / Ó! kérlek,
Uram, hallgasd meg imám.

Bogatzky Karl Heinrich, 1750. (1690—1774.)